

18-25
JANUARI 2024

SVERIGES KRISTNA RÅD
BJUDER IN TILL EKUMENISKA
BÖNEVECKAN. WWW.SKR.ORG

EKUMENISKA BÖNEVECKAN 2024

Du skall älska
Herren din Gud ...
och din nästa
som dig själv

Material till

BÖNEVECKAN FÖR KRISTEN ENHET

”Du skall älska Herren din Gud ...
och din nästa som dig själv.”
(Lukasevangeliet 10:27)

INNEHÅLL

INTRODUKTION TILL ÅRETS TEMA	4
INSTRUKTIONER TILL ER SOM FÖRBEREDER GUDSTJÄNSTEN	6
GUDSTJÄNSTORDNING	7
BIBELREFLEKTIONER OCH BÖNER FÖR DE ÅTTA DAGARNA	10

Introduktion till årets tema

”Du skall älska Herren din Gud ... och din nästa som dig själv.”
(Lukasevangeliet 10:27)

Detta material för Böneveckan 2024 förbereddes av en ekumenisk arbetsgrupp från Burkina Faso, under ledning av den lokala Chemin Neuf-kommuniteten (CCN).¹ Det tema som valts är ”Du skall älska Herren din Gud ... och din nästa som dig själv.” (Luk 10:27). Bröder och systrar från det katolska ärkestiftet Ouagadougou, protestantiska kyrkor, ekumeniska organ och CNN i Burkina Faso bjöd på sig själva när de samarbetade kring att ta fram bönerna och reflektionerna, och de fick erfara att ett sådant samarbete i sig själv kan leda till verklig ekumenisk omvändelse.

Att älska Gud och vår nästa mitt i en säkerhetskris

Burkina Faso ligger i Västafrika, i Sahel-regionen som också innefattar grannländerna Mali och Niger. Landet täcker ett område på 174 000 km² och har 21 miljoner invånare från omkring sextio folkgrupper. När det gäller religion är omkring 64 % av befolkningen muslimer, 9 % tillhör traditionella afrikanska religioner och 26 % är kristna (20 % katoliker, 6 % protestanter). Dessa tre religiösa grupper finns i landets alla områden och i praktiskt taget varje släkt.

Burkina Faso genomlever för närvarande en säkerhetskris som påverkar alla trosgemenskaper. Efter att en stor jihadist-attack iscensattes från utlandet 2016, har säkerhetssituationen i Burkina Faso försämrats dramatiskt, och därmed även den sociala sammanhållningen. Landet har fått utså ett ökat antal terroristattacker, laglöshet och människohandel. Det har lett till mer än tre tusen människors död och nästan två miljoner interna flyktingar. Tusentals skolor, vårdcentraler och rådhus har stängts, och mycket infrastruktur för såväl transporter som av annan socio-ekonomisk art har ödelagts. Attacker på specifika etniska grupper ökar risken för konflikter mellan olika folkgrupper. I detta trängda säkerhetsläge undergrävs den sociala sammanhållningen, freden och den nationella enheten.

Kristna kyrkor har medvetet valts som mål för väpnade attacker. Präster, pastorer och andra församlingsmedarbetare har dödat under pågående gudstjänster. Det är fortfarande okänt hur det har gått för andra som kidnappats. När detta

skrivs saknar staten kontroll över mer än en femtedel av landets yta. I dessa områden kan kristna inte längre öppet utöva sin tro. På grund av terrorism har merparten av kristna kyrkor i landets nordliga, östliga och nordvästliga delar stängts. Det firas inte längre några offentliga kristna gudstjänster i många av dessa områden. Där gudstjänster fortfarande kan firas under polisskydd, vanligtvis i större städer, har man tvingats korta ner dem av säkerhetsskäl.

Det är viktigt att inse att trots ansträngningar från både staten och religiösa gemenskaper blir landet alltmer instabilt då extrema grupper blir vanligare. Trots det spirar ett visst mått av solidaritet mellan de kristna, muslimska och traditionella religionerna. Deras ledare arbetar för att hitta hållbara lösningar för fred, social sammanhållning och försoning. Därför gör den katolska biskopsmöteskommissionen för kristen-muslimsk dialog i Burkina-Niger stora ansträngningar för att stödja det interreligiösa och interetniska samarbetet mellan kristna och muslimer.

Enskilda kyrkor fortsätter att organisera daglig bön och fasta som ett sätt att hörsamma regeringens vädjan om att be för fred, social sammanhållning och försoning. Katolska och protestantiska kyrkor har intensifierat sina ansträngningar att stödja människor som har tvångsflyttats. Reflektion och medvetandegörande möten har organiserats för att främja en bättre förståelse för situationen och värdet av samhörighet, och för att utveckla strategier för att en varaktig fred ska kunna skapas på nytt. Hoppet om det återspeglas också i ett *Mossi*-ordspråk: ”Oavsett stridens art eller längd, så kommer en tid för försoning.”²

Inbjudan att arbeta tillsammans med texter för Böneveckan för kristen enhet 2024 har utmanat de olika kyrkorna i Burkina Faso att vandra tillsammans, be och samarbeta i ömsesidig kärlek under en svår tid för deras land. Kristi kärlek, som förenar alla kristna, är starkare än deras skilljaktigheter och de kristna i Burkina Faso engagerar sig i att vandra gudskärlekens och kärlekens väg, till både Gud och sin nästa. De är förvissade om att Guds kärlek kommer att övervinna det våld som deras land nu plågas av.

¹ Mer information om CCN finns i en bilaga till den engelska texten: ”Appendix 3”

² Mossi-folket är den största etniska gruppen i Burkina Faso.

Bibeltexten

Kärlekens centrala roll i kristet liv

Kärlek är den kristna trons DNA. Gud är kärlek och ”Kristi kärlek har förenat oss till en”.³ Vi kan upptäcka vår gemensamma identitet i erfarenheten av Guds kärlek (jämför Joh 3:16) och visa den identiteten för världen genom det sätt vi älskar varandra (Joh 13:35). I det stycke som valts för Böneveckan för kristen enhet (Luk 10:25–37) bekräftar Jesus den traditionella judiska undervisningen i Femte Moseboken 6:5: ”Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft”, och Tredje Moseboken 19:18b: ”du skall älska din nästa som dig själv”.

Den laglärde i evangelietexten frågar genast Jesus: ”Och vem är min nästa?” Frågan om hur långt skyldigheten att älska skulle sträckas var omdiskuterad bland laglärda. Traditionellt hade man ansett denna skyldighet gälla de egna landsmännen och de utlänningar som bodde i landet. Senare, som en följd av främmande makters invasioner, tolkade man budet som att det inte gällde utlänningar från de ockuperande makterna. Med tiden, när judendomen delades upp i grupper, kom man att tolka det som att det bara gällde den egna grupperingen. Därför är frågan från den laglärde provocerande. Jesus svarar på frågan med en liknelse som tecknar en bild av en kärlek som sträcker sig långt bortom de gränser den laglärde kunde föreställa sig.

Många tidiga kristna författare som Origenes, Klemens av Alexandria, Johannes Krysostomos och Augustinus såg i liknelsen en bild för Guds hela frälsningsplan för världen. De såg mannen som kom ner från Jerusalem som en bild för hur Adam – alltså hela mänskligheten – kommer från paradiset till den här världen med alla dess faror och trasigheter, och rövarna som en bild för de fiendliga världsliga makter som ansätter oss. De såg Kristus själv som den som, fylld av medlidande, kom och hjälpte den halvdöde mannen, behandlade såren och tog med honom till tryggheten i ett vårdshus, som de såg som en bild för Kyrkan. Samarierns löfte att komma tillbaka såg de som ett förebådande av Herrens löfte att komma tillbaka.

Kristna är kallade att handla som Kristus genom att älska som den gode samariern: visa barmhärtighet och medlidande med dem som är i nöd, oberoende av deras religiösa, etniska eller sociala identitet. Det är kärleken till vår nästa som ska få oss att hjälpa den andre, snarare än en gemensam identitet. Men den vision om kärleken till ”nästan” som Jesus framställer för oss är utsatt för hårda påfrestningar i dagens värld. Krig i många regioner, obalans i internationella relationer och orättvisor som skapas av strukturella regleringar påtvingade av västmakter eller andra externa aktörer, begränsar alla vår förmåga att älska som Kristus. Genom att lära oss älska varandra, oberoende av våra olikheter, kan vi som kristna bli en ”nästa” som samariern i evangeliet.

Ekumenikens väg

Jesus bad att hans efterföljare skulle vara ett (Joh 17:21) och därför kan kristna varken förlora hoppet om eller sluta be och arbeta för enhet. De är förenade genom sin kärlek till Gud i Kristus och genom sin erfarenhet av Guds kärlek till dem. De bekräftar denna troserfarenhet hos varandra när de ber, tillber och tjänar Gud tillsammans. Men i mellankyrkliga relationer är detta fortfarande en utmaning,

även i Burkina Faso. Bristen på ömsesidig kunskap mellan kyrkorna och misstänksamhet mot varandra kan hindra det ekumeniska engagemanget. Några kan vara ängsliga att ekumenik kan leda till att man förlorar något av sin konfessionella identitet och till att den egna kyrkans tillväxt hindras. En sådan rivalitet mellan kyrkor är oförenlig med det Jesus bad om. I likhet med prästen och leviten i evangelietexten är det ofta rädsla som gör att kristna försummar tillfällen att knyta an till sina bröder och systrar. Under Böneveckan för kristen enhet ber vi Herren om att komma till vår hjälp och ta hand om våra sår så att vi kan gå ekumenikens väg med tillit och hopp.⁴

Kristen enhet i tjänst för fred och försoning

Det sammanhang som är specifikt för Burkina Faso visar på behovet av att sätta kärleken i centrum för strävan efter fred och försoning. Förlusten av värderingar och förlusten av känslan för att vi alla är människor samt ett minskat intresse för det gemensamma bästa, för hederlighet och integritet har ofta inneburit ett hot mot den strävan. Strävan efter försoning har också försvagats genom andlig utarmning och jakten på kortsiktiga fördelar. Ställda inför en sådan verklighet blir uppmaningen att vittna om Guds kärlek ännu mer brådskande.

Att gå från splittring till enhet i Burkina Faso

Kristna gemenskaper i Burkina Faso försöker genom en ömsesidig gästfrihet att förverkliga kallelsen att älska. Det blir särskilt tydligt under Böneveckan för kristen enhet. De har bidragit med både mänskliga och ekonomiska resurser för översättningen av den ekumeniska franska Bibeln (Traduction Oecuménique de la Bible) till inhemska språk, och på så sätt hjälpt till med att föra kristna in i det ”vårdshus” som Guds ord är (jämför Luk 10:34). Dessutom besöker de varandras kyrkor och tar del i gudstjänsterna där. De samarbetar också när det gäller att främja den mänskliga samhörigheten, freden och säkerheten i Burkina Faso. De ger Kristus till sina bröder och systrar när de tar hand om såren hos dem har sargats av fattigdom och svårigheter.

Men, som ett afrikanskt ordspråk lyder, ”Trädet får inte skymma skogen”. Dessa positiva exempel på ekumenik får inte dölja det faktum att det finns många utmaningar kvar på vägen mot enhet. Trots att de anstränger sig att vara en ”nästa” för alla som bekänner sig till den treenige Guden, så har kyrkorna i Burkina Faso svårt att verkligen älska varandra som Kristus uppmanar. Förhållandet dem emellan är ibland som det mellan samarier och judar var: splittrade kulturellt och teologiskt och med ovänliga och fiendliga relationer till varandra. Den fortsatta splittringen vanställer dem och de erkänner att de behöver en ekumenisk omvändelse för att kunna hålla helandets olja och vin på varandras sår.

Kyrkofäderna tolkade ofta vårdshuset i liknelsen om den barmhärtige samariern som en bild för Kyrkan. Liksom samariern tog med sig den sårade mannen till vårdshuset (kyrkan), så anförtror Kristus åt våra kyrkor världens sårade och behövande, för att ta hand om deras brustenhet och hjälpa dem att återfå sin hälsa. Detta uppdrag i tjänst för världen är samtidigt vägen till den enhet som är Guds gåva till sitt folk.

³ *Ubi caritas* (tillskriven Paulinus av Aquileia).

⁴ För information om hur kyrkorna i Burkina Faso arbetar tillsammans, se bilagan ”Appendix 2” i den engelska versionen.

Instruktioner till er som förbereder gudstjänsten

I år har den ekumeniska gudstjänstordningen tagits fram av en arbetsgrupp med representanter från olika kristna traditioner i Burkina Faso under ledning av den lokala Chemin Neuf-kommuniteten (CCN).

Valet av bibliska och liturgiska texter har inspirerats av bilden av den barmhärtige samariern i den liknelse (Luk 10:25–37) där Jesus visar vad det innebär att älska sin nästa, som svar på en fråga om det gammaltestamentliga budet: ”Du skall älska Herren din Gud ... och din nästa som dig själv” (5 Mos 6:6 och 3 Mos 19:18b).

Det behövs ett antal föremål när man förbereder gudstjänsten. Till den inledande samlingsdelen, ”Delande av Guds kärlek”, behövs en kalebass⁵ eller något annat kärl med vatten i. Gudstjänsten inleds med att några liturgiska medhjälpare går i procession med kalebassen eller något annat lämpligt kärl till kyrkans främre del, dit en gudstjänstvärd inbjuder församlingen att samlas. En av medlemmarna i värdförsamlingen håller ur kalebassen upp vatten som representanter för de övriga närvarande kyrkorna och samfundet får dricka. Alternativt kan detta ske vid ingången till kyrkan. När denna välkomstritual har genomförts, ansluter gudstjänstledare och representanterna från övriga kyrkor

och samfund till den fortsatta processionen, medan man sjunger en psalm eller spelar musik.

Om kristna från Västafrika deltar i gudstjänsten är det önskvärt att de inbjuds att sjunga några psalmer på sitt eget språk under gudstjänsten. Dessutom kan buketter med olivfärgade blommor bäras fram av representanter för de olika kyrkor och samfund som närvarar – som en bild för hur rik Guds kärlek är och för hur mångfacetterat Guds folk är.

De texter som anges för ledaren (L) kan fördelas mellan de olika prästerna och pastorerna eller representanter för de olika traditioner som finns närvarande. På samma sätt kan texter som anges för en textläsare (T) fördelas mellan olika personer.

I slutet av gudstjänsten tas kalebassen eller kärlet med vatten fram och lyfts upp inför församlingen samtidigt som gudstjänstledaren uttalar sändningsorden. Sändningsorden och välsignelsen kan uttalas gemensamt av präster/pastorer/representanter från de olika gemenskaper som finns på plats.

⁵ En torkad och urholkad frukt från ett kalebassträd. Den används som kärl för mat eller dryck.

Gudstjänstordning

- L Ledare
T Textläsare
F Församling

Samling och delande av Guds kärlek

T I Burkina Faso används en kalebass för att dela med sig av vatten när man får gäster som är trötta efter en resa. Den uttrycker en välkomnande hållning, gästfrihet och gemenskap. Efter att gästen har styrkt sig kan samtalet börja och syftet med besöket kan uttryckas.

När vi nu samlas i bön välkomnar vi er på samma sätt som Abraham välkomnade de tre besökarna och gav dem vatten. Vi inbjuder er att bli stärkta genom att ta del av vattnet från denna kalebass.

Vatten från kalebassen delas ut av en medlem i värdförsamlingen till representanter från de övriga kyrkor och samfund som närvarar. När kalebassen sedan förs fram till den främre delen av kyrkan igen, ansluter gudstjänstledarna till processionen medan man sjunger en psalm eller spelar musik.

Inbjudan att be

L I Faderns och Sonens och den heliga Andens namn.
F Amen.

L Vi har samlats som bröder och systrar för att be om de kristnas synliga enhet. I hjärtat av gudstjänsten finns berättelsen om den barmhärtige samariern där vi hör om den gudomliga kallelsen att älska Gud och att älska vår nästa som oss själva.

Låt oss förbereda oss på att möta kärlekens Gud i tacksamhet och kärlek, och minnas Guds bud att älska.

F Ära vare dig, Fader, för att du visar dig i din skapelse och kallar alla folk att leva i din närvaro.
Ära vare dig, Jesus Kristus,
för att du ger dig själv helt och fullt till var och en av oss och inbjuder oss att göra detsamma.
Ära vare dig, heliga Ande,
för att du samlar oss i kärlek och endräkt.
Ära vare dig, kärlekens Gud;
i dig är vi skapade, frälsta, och i dig blir vi enade.
Amen.

Psalm

Lovprisning och tacksägelse med responsorium

T Låt oss öppna våra hjärtan för Gud i lovprisning. Lovad vare du, Herre, du som har öst ut din kärlek i våra hjärtan så att vi aldrig tappar hoppet. Du befriar vårt liv från rädsla med din kärlek, och förbinder våra sårade och skadade hjärtan. Lovad vare du för alla

kvinnor och män som sår kärlekens och hoppets frön åt sina medmänniskor runt om i världen.

F **Herre, vi lovar dig.**
T Evige Gud, vi tackar dig för att du givit oss din son Jesus, alla människors frälsare. Tack för omvändelsens gåva och för alla frön till tro, hopp och kärlek som sås bland ditt folk och överallt. Tack för den tro vi fått ta emot från apostlarna, för Jesu bön om enhet och för att du givit oss det glada budskapet om frälsning.

F **Herre, vi tackar dig.**
T Kärlekens Gud, vi tillber dig för din frikostiga kärlek för alla människor – en kärlek som är så fullkomlig att den är bortom vad vi kan fatta; en kärlek som inte gör skillnad på etnicitet, kön eller social status. Vi tillber dig som i din kärlek sände din Son, Jesus Kristus, till världen och fortsätter att fylla våra liv med din kärlek genom den heliga Anden.

F **Herre, vi tillber dig.**

Bön om förlåtelse

L Vi kommer inför dig, o Gud, för att bekänna våra synder:
T Genom att söka lycka utan Gud och genom att inte bry oss om budet att älska har vi vänt oss bort från Gud och från vår nästa. Vår själviskhet och vårt begär att äga och kontrollera avskiljer oss från Gud.

Tystnad

T Barmhärtige Gud
F **förlåt oss och hela oss.**

T När vi accepterar ideologier som kränker andras människovärde, bygger vi murar som skiljer oss åt, sår vi hatets och våldets frön och överger Herrens bud att älska varandra.

Tystnad

T Barmhärtige Gud
F **förlåt oss och hela oss.**

T Vi har förhärdat våra hjärtan och bedragit oss själva. I vår brist på barmhärtighet ser vi inte längre Jesus i dem som är oss olika.

Tystnad

T Barmhärtige Gud
F **förlåt oss och hela oss.**

T Vi misslyckas med att öppna våra hjärtan och sinnen för Guds oändliga och villkorslösa kärlek till alla. Genom att stänga oss själva för hans kärlek, förmörkas världen av själviskhet, våld, likgiltighet och brist på mening.

Tystnad

T Barmhärtige Gud

F förlåt oss och hela oss.

T Gud, Fader till vår Herre Jesus Kristus som du, när tiden var fullbordad, sände för att försona hela skapelsen, vi ber dig om att förbarma dig över oss, förlåta våra synder och förvandla oss genom din heliga Ande.

F Åra vare Gud, som vi lovprisar med en röst.

Trishagion⁶

F Helige Gud!
Helige Starke!
Helige Odödlige, förbarma dig över oss!

Gammaltestamentlig läsning

Första Moseboken 18:1–8

T Herren visade sig för Abraham i Mamres lund. Abraham satt i tältöppningen under den hetaste tiden på dagen. Han såg upp och fick se tre män stå där framför honom. Då reste han sig från sin plats i tältöppningen och skyndade emot dem och kastade sig till marken. "Herre", sade han, "visa mig den hedern att du inte går förbi din tjänare. Låt mig hämta lite vatten så att ni får tvätta av era fötter. Sedan kan ni lägga er och vila under ett träd, så tar jag fram lite mat som ni kan styrka er med innan ni fortsätter – nu när ni ändå har kommit vägen förbi." De svarade: "Ja, gör det!" Abraham skyndade sig in i tältet till Sara och sade: "Fort, tag tre mått av det bästa mjölet och baka bröd." Sedan sprang Abraham bort till boskapen, tog en fin spädkalv och gav den till en tjänare, som skyndade sig att anrätta den. Han tog tjoekmjölk och sötmjök och kalven som han låtit anrätta och satte fram åt dem. Själv stod han bredvid dem under trädet medan de åt.

Responsoriepsalm

Psaltaren 138

T Jag vill tacka dig av hela mitt hjärta, inför gudarna sjunga ditt lov. Jag faller ner, vänd mot ditt heliga tempel, och prisar ditt namn, du som är god och trofast. Du har gjort långt mer än du lovat.

F Du svarade mig när jag ropade.

T Du svarade mig när jag ropade du fyllde mig med kraft. Alla jordens kungar skall tacka dig, Herre, ty de har hört dina ord.

F Du svarade mig när jag ropade.

T De skall sjunga om Herrens vägar, ty stor är Herrens härlighet. Hög är Herren, men han ser de låga, upphöjd och fjärran känner han allt.

F Du svarade mig när jag ropade

T När jag drabbas av nöd bevarar du mitt liv. Mot mina fienders vrede sträcker du ut din hand, din starka hand räddar mig. Herren skall fullborda vad han gör för mig. Herre, din godhet varar för evigt. Upphör inte med ditt verk!

F Du svarade mig när jag ropade.

T Åra vare Fadern och Sonen och den heliga Anden

F nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Evangelieläsning

Lukasevangeliet 10:25–37

T En laglärd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: "Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?" Jesus sade: "Vad står det i lagen? Hur lyder orden?" Han svarade: "Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv." Jesus sade: "Det är rätt. Gör det, så får du leva."

För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: "Och vem är min nästa?" På den frågan svarade Jesus: "En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värdens och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne människans nästa?" Han svarade: "Den som visade honom barmhärtighet." Då sade Jesus: "Gå du och gör som han!"

Psalm

Predikan

följd av en stunds tystnad eller en psalm.

Kärleksbekräftelse inspirerad av 1 Kor 13

Växelläsning, där halva församlingen läser första delen av varje stycke och halva församlingen läser den andra.

- I** Om jag talar både människors och änglars språk, men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal.
- II** Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting.
- I** Och om jag delar ut allt jag äger till fattiga människor och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.
- II** Kärlek kräver tålmod. Kärleken är tjänande. Den överger inte. Den avundas inte. Den skryter inte och är inte självisk. Den brusar inte upp, den bär inte på agg.
- I** Kärleken finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den.
- II** Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den

⁶ "Trefaldigt helig" – en av de äldsta kristna bönerna. Den sjungs ofta i gudstjänster i kyrkor i både öst och väst. I några traditioner hävdas att den först uttalades av Nikodemos medan han tog ner Jesu kropp från korset.

skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall en gång inte mer finnas till.

F Nu består tro, hopp och kärlek, och störst av dem är kärleken.

Psalm

Under psalmen kan en kollekt tas upp.

Förbön

L Vi inbjuds att förverkliga den gudomliga kallelsen att älska Gud och vår nästa som oss själva. Må kärleken stärka vår kristna enhet när vi nu förnyar vårt ja till denna kallelse.

T Av hela vårt hjärta längtar vi efter att förbli i Guds kärlek och få nåden att älska vår nästa som oss själva. Gud, du som älskar med kärlek utan gräns, vi ber att alla människor ska få erfara din villkorslösa nåd och tro på din längtan att fylla oss alla med din oändliga kärlek.

F Fyll oss med din kärlek! Gör oss till ett i dig.

T Vi förenar vår bön med Jesu bön, han som bad om enhet mellan alla som följer honom. Gemenskapens Gud, vi ber att vi ska kunna arbeta tillsammans till din ära och sprida de goda nyheterna om frälsning för alla.

F Fyll oss med din kärlek! Gör oss till ett i dig.

T Det skär i våra hjärtan när vi ser den förvirring och den splittring som råder i vår värld. Gud, vår läkare, vi som är skingrade som får utan herde ber dig att föra oss samman i en fålla. Ge liv åt oss genom din Ande och sänd oss, på nytt, två och två, till att vara världens ljus och jordens salt.

F Fyll oss med din kärlek! Gör oss till ett i dig.

T Vår värld är sargad genom terror och våld. Miljontals människor tvingas lämna sina hem för att söka skydd och säkerhet.

Gud, du som tar emot oss, ge oss nåden att våga ta emot dem som är främlingar, genom att i solidaritet ta hand om deras sår. Stärk oss i vår föresats att vara vänliga och barmhärtiga och att handla mot våra systrar och bröder som du gör mot oss.

F Fyll oss med din kärlek! Gör oss till ett i dig.

T Vi vet att vi av svaghet och rädsla ofta viker åt sidan

och går förbi, och vänder oss bort från dem som behöver vår hjälp.

Kraftens Gud, vi ber att du, trots vår brist på kärlek, öppnar våra hjärtan för att kunna fatta bredden och längden och höjden och djupet i din kärlek, så att vi kan älska dig allt mer och vår nästa som oss själva.

F Fyll oss med din kärlek! Gör oss till ett i dig.

Herrens bön

L Som barn till en och samme Gud, låt oss be så som Jesus lärde oss:

F Vår Fader, du som är i himlen.

Låt ditt namn bli helgat.

Låt ditt rike komma.

Låt din vilja ske

på jorden så som i himlen.

Ge oss idag det bröd vi behöver.

Och förlåt oss våra skulder

liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning

utan rädda oss från det onda.

Ditt är riket, din är makten och äran

i evighet. Amen.

Psalm

Avslutande bön

F Herre Jesus, du som bad att vi alla skulle bli ett, vi ber om alla kristnas enhet, enligt din vilja och på de sätt du vill.

Må din heliga Ande förmå oss att inse vilken

smärta splittring orsakar,

att se vår synd och att hoppas bortom allt hopp.

Amen.

Sändning

Kalebassen eller vattenbehållaren tas fram och hålls upp inför församlingen medan en gudstjänstledare säger:

L När vi nu blivit stärkta av livets vatten, låt oss gå ut och älska Gud och älska vår nästa som oss själva, enade i Kristus och av den heliga Anden.

F Allt som vi kan göra tillsammans, låt oss göra det! Amen!

Psalm

Bibelreflektioner och böner för de åtta dagarna

DAG 1

En laglärare som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: "Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?" (Luk 10:25)

Hjälp oss, Herre, att leva våra liv vända mot dig

Ytterligare bibelställen:

Romarbrevet 14:8-9

Psaltaren 103:13-18

Reflektion

"Vad skall jag göra för att vinna evigt liv?" Den viktiga frågan som en laglärare riktade till Jesus, utmanar var och en som tror på Gud. Den berör meningen med vårt liv på jorden och i evighet. På andra ställen i Bibeln ger Jesus den mest grundläggande definitionen av vad evigt liv är: "att de känner dig, den ende sanna Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus" (Joh 17:3). Att känna Gud innebär att upptäcka hans vilja och tillämpa den i våra liv. Alla människor vill leva fullt ut och i sanning, och det är också vad Gud önskar för oss (jämför Joh 10:10). Den helige Irenaeus sa: "Guds ära är den levande människan."

Livets existentiella realiteter, med splittring, självishet och lidande, tar oss många gånger bort från vårt sökande efter Gud. Jesus levde i det mysterium som en nära gemenskap med Fadern är. Och Fadern längtar efter att uppfylla alla sina barn med det eviga livets fullhet. Jesus är "vägen" som leder oss till Fadern, vårt yttersta mål.

Så vår strävan efter evigt liv för oss närmare Jesus, och därmed leds vi närmare varandra och stärks i vår samhörighet på vägen mot kristen enhet. Låt oss vara öppna för vänskap och samarbete med kristna från alla kyrkor och samfund, och be om att en dag alla tillsammans få dela nattvardsbordet.

Bön

Livets Gud, du har skapat oss till att ha liv och liv i överflöd. Vi ber om att kunna se längtan efter evigt liv i våra bröder och systrar. Vi ber att vi ska kunna leda andra till dig genom att beslutsamt följa Jesu väg. Det ber vi i hans namn. Amen.

DAG 2

Den lagläraren svarade: "Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv." (Luk 10:27)

Hjälp mig Herre att med hela mitt jag älska dig, min nästa och mig själv.

Ytterligare bibelställen

Femte Moseboken 10:12-13

Psaltaren 133

Reflektion

Det kan tyckas som ett enkelt svar Jesus ger den lagläraren. Det är ju taget direkt från Guds bud. Men att älska Gud på det sättet och vår nästa som oss själva kan ofta vara svårt.

Budet att älska Gud kräver ett djupt engagemang som innebär att vi överger oss själva helt – och överläter våra hjärtan och vårt förstånd till att tjäna Guds vilja. Vi kan be om nåden att följa Kristi exempel, han som överlämnade sig helt och sa: "Men låt din vilja ske, inte min" (Luk 22:42). Han visade också sin stora kärlek till alla, inklusive sina fiender. Vi väljer inte vår granne, vår nästa. Att älska dem innebär att vara uppmärksam på deras behov, acceptera deras ofullkomlighet och uppmuntra dem i det de hoppas på och strävar efter. Samma hållning behövs på vår väg mot kristen enhet, med avseende på våra olika traditioner.

Kallelsen att älska sin nästa "som sig själv" påminner oss om att vi behöver acceptera oss själva som vi är, medvetna om att Gud ser på oss med en barmhärtig blick och alltid är redo att förlåta. Kom ihåg att vi är del av Guds älskade skapelse. Respektera dig själv. Eftersträva fred med dig själv. Och på motsvarande sätt kan vi alla be om nåden att älska och acceptera vår egen kyrka eller församling, med dess tillkortakommanden, och överlåta allt åt Fadern som förnyar oss genom den heliga Anden.

Bön

Herre, ge oss nåden att lära känna dig allt djupare, så att vi kan älska dig med hela vår varelse. Ge oss ett rent hjärta, som kan älska vår nästa som oss själva. Må den heliga Anden, som du ger, förmå oss att se din närvaro i våra systrar och bröder så att vi älskar med samma villkorslösa kärlek som du älskar oss med. Genom Kristus vår Herre. Amen.

DAG 3

”Vem är min nästa?” (Luk 10:29)

Herre, öppna våra hjärtan för dem vi inte ser.

Ytterligare bibelställen

Romarbrevet 13:8–10
Psaltaren 119:57–63

Reflektion

Den laglärde ville rättfärdiga sig själv, och hoppades att den ”nästa” han blivit kallad att älska skulle vara en som har samma tro och hör till samma folk som han själv. Det är en naturlig mänsklig instinkt. När vi bjuder in människor till vårt hem är det ofta sådana som har samma sociala status, samma livssyn och värderingar som vi. Vi människor väljer instinktivt det som är bekant. Så är det också med våra kyrkliga gemenskaper. Men Jesus leder den laglärde och åhörarna djupare in i deras tradition genom att påminna dem om deras skyldighet att välkomna och älska alla, oberoende av religion, kultur och social status.

Evangeliet lär oss att det inte finns något extraordinärt med att älska dem som är som vi. Jesus styr oss mot en radikal syn på vad det är att vara mänsklig. Liknelsen illustrerar på ett väldigt tydligt sätt vad Kristus förväntar sig av oss: att öppna och vidga våra hjärtan och vandra hans vägar genom att älska andra så som han älskar oss. Jesus ställer faktiskt en motfråga till den laglärde: den avgörande frågan är inte ”vem är min nästa” utan ”vem visade sig vara en nästa åt den nödstälde”?

Vår tid, som är präglad av osäkerhet och rädsla, gör att vi möter en verklighet där misstillit och otrygghet präglar relationer. Då blir liknelsens utmaning till oss idag: ”För vem är jag en nästa”?

Bön

Kärlekens Gud, som skriver kärlek i våra hjärtan, ingjut modet i oss att se bortom oss själva och se vår nästa i dem som är olika oss själva, så att vi verkligen följer Jesus Kristus, vår broder och vår vän, som är Herre i all evighet. Amen.

DAG 4

När han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. (Luk 10:31)

Må vi aldrig vända oss bort från dem som är i nöd.

Ytterligare bibelställen

Jesaja 58:6–9a
Psaltaren 34:15–22

Reflektion

Prästen och leviten som viker åt sidan och går förbi kan ha haft goda religiösa skäl till att inte hjälpa: de hade kanske gjort sig redo för att utföra vissa religiösa ritualer och risquerade att utsätta sig för rituella orenheter om mannen hade varit död. Men vid många tillfällen riktar Jesus kritik mot religiösa ledare för att de värderar regler som viktigare än skyldigheten att alltid göra gott.

I början på bibeltexten för Böneveckan står det att den skriftlärde ville visa att han var rättfärdig. Prästen och Leviten i liknelsen tyckte nog också att de hade handlat rätt. Hur långt är vi som kristna beredda att gå bortom konventioner? Ibland kan kyrkligt och kulturellt skapad näringshet hindra oss från att se vad som uppenbaras genom de liv och vittnesbörd som bärs fram av systrar och bröder i andra

kristna traditioner. När vi öppnar våra ögon för att se hur Guds kärlek uppenbaras genom andra kristna dras vi närmare dem och dras på så sätt in i en djupare enhet med dem.

Den här liknelsen som Jesus berättade utmanar oss inte bara att handla gott, utan också till att vidga vår blick. Vi lär oss vad som är gott och heligt, inte bara av dem som delar vår konfessionella och religiösa världsbild, utan också av dem som är olika oss. Den barmhärtige samariern är ofta någon annan än vi förväntar oss.

Bön

Herre Jesus Kristus, vi ber att när vi vandrar med dig mot enhet, våra ögon inte ska titta bort utan vara vidöppna mot världen. Och att vi på vår färd genom livet, ska stanna upp och sträcka oss ut mot andra, ta hand om de sårade och genom det upptäcka din närvaro i dem, du som lever och råder från evighet till evighet. Amen.

DAG 5

Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem. (Luk 10:34)

Herre, hjälp oss att se såren och finna hopp.

Ytterligare bibelställen

Joel 2:23–27
Psaltaren 104:14–15, 27–30

Reflektion

Den barmhärtige samariern gjorde vad han kunde utifrån sina resurser: han hällde olja och vin på mannens sår, förband dem och lade honom på sitt lastdjur. Han gick ännu längre genom att lova att betala för omvårdnaden. När vi ser på världen med samarierns blick kan varje situation bli en möjlighet att hjälpa dem som är i nöd. Det är då kärleken kommer till uttryck. Den barmhärtige samarierns goda exempel motiverar oss att fråga oss själva hur vi ska reagera gentemot vår nästa. Han gav mannen vin och olja, och upprättade honom på så sätt och gav honom hopp. Vad kan vi ge så att vi kan bli delaktiga i Guds verk med att hela en söndrad värld?

Denna söndring i vår värld visar sig som osäkerhet, rädsla, misstro och splittring. Det drar skam över oss kristna att denna splittring finns också mellan oss. Trots att vi ofta samlas runt sakramenten och andra ritualer för helande, försoning och tröst, där vi ofta använder olja och vin, framhärdar vi ändå i de splittringar som sårar Kristi kropp. När splittring mellan oss kristna helas främjar det helandet i och mellan länder.

Bön

Barmhärtige Gud, du källa till all kärlek och godhet, hjälp oss att se vad vår nästa behöver. Visa oss vad vi kan göra för att bidra till helande. Förvandla oss, så att vi kan älska våra bröder och systrar. Hjälp oss att övervinna de hinder som splittring skapat, så att vi kan bygga en fredlig värld för allas bästa. Tack för att du förnyar din skapelse och leder oss mot en framtid full av hopp, du som är Herre över allt, igår, idag och i evighet. Amen.

DAG 6

Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. (Luk 10:34)

Herre, gör våra kyrkor till ”värdshus” som tar emot de nödställda.

Ytterligare bibelställen

Första Moseboken 18:4–5
Psaltaren 5:11–12

Reflektion

Mannen som överfölls av rånare togs om hand av en samarieter. Samariern såg bortom fördomar och partiskhet. Han såg någon som behövde hjälp och tog honom till ett värdshus. "Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.'" (Luk 10:35)

I varje mänskligt samhälle är gästfrihet och solidaritet väsentliga. De kräver att vi välkomnar främlingar, utlänningar, migranter och hemlösa människor. Men när vi drabbas av osäkerhet, misstänksamhet och våld har vi en tendens att mistro vår nästa. Gästfrihet är ett viktigt sätt att vittna om evangeliet, i synnerhet i de sammanhang där det råder religiös och kulturell pluralism. Att välkomna "den andre" och i sin tur själv bli välkomnad utgör själva kärnan i all ekumenisk dialog. Vi som är kristna utmanas att förvandla våra kyrkor till värdshus där vår nästa kan finna Kristus. En sådan gästfrihet blir ett tecken på den kärlek som våra kyrkor hyser för varandra och för alla.

När vi som Kristi efterföljare rör oss bortom våra konfessionella traditioner och väljer att utöva ekumenisk gästfrihet, rör vi oss från att vara främlingar, till att vara varandras nästa.

Bön

Kärlekens Fader, i Jesus visade du oss vad gästfrihet är genom att visa omsorg om vår sårbara mänsklighet. Hjälps oss att bli en gemenskap som tar emot dem som känner sig övergivna och vilna, genom att bygga ett hus där alla är välkomna. Vi ber att vi ska komma varandra närmare när vi erbjuder världen din villkorlösa kärlek. Det ber vi om i den heliga Andens enhet.
Amen.

DAG 7

Jesus frågade: "Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?" (Luk 10:36)

Herre, visa oss hur vi kan bemöta vår nästa.

Ytterligare bibelställen

Filipperbrevet 2:1–5
Psaltaren 10:17–18

Reflektion

Som avslutning på liknelsen frågade Jesus den laglärde: vem var den överfallne mannens nästa? Den laglärde svarade: "Den som visade honom barmhärtighet." Han säger inte "samariern", och man kan tänka sig att det svaret hade varit svårt för honom att ge, med tanke på fiendskapen mellan samarier och judar. Ofta upptäcker vi vår nästa i de mest oväntade människor, och dem vars namn och ursprung vi har svårt att ta i vår mun. I dagens värld, där polariserande politik ofta ställer människor med olika religiösa identiteter mot varandra, utmanar Jesus oss genom denna liknelse att

se vikten av vår kallelse att gå över de gränser och murar som skiljer oss åt.

Tillsammans med den laglärde utmanas även vi att reflektera över hur vi lever våra liv, inte bara i fråga om huruvida vi handlar gott eller inte, utan också om vi likt prästen och leviten försummar att handla barmhärtigt.

Bön

Helige Gud, din son Jesus Kristus kom till oss för att visa barmhärtighetens väg. Hjälps oss genom din heliga Ande att följa hans exempel, möta behoven hos alla dina barn, och på så sätt ge ett gemensamt kristet vittnesbörd om din kärlek och barmhärtighet. Det ber vi i Jesu namn.
Amen.

DAG 8

Jesus sade: "Gå du och gör som han!" (Luk 10:37)

Herre, må vår samhörighet bli ett tecken på ditt rike.

Ytterligare bibelställen

Romarbrevet 12:9–13
Psaltaren 41:1–2

Reflektion

Genom dessa ord – "Gå du och gör som han" – sänder Jesus ut var och en av oss, och var och en av våra kyrkor, till att omsätta i våra liv hans bud att älska. Vi inspireras av den heliga Anden och sänds ut att bli en "annan Kristus", genom att sträcka oss ut mot den lidande mänskligheten med medkänsla och barmhärtighet. Så som den barmhärtige samariern förhöll sig till den skadade mannen, så kan också vi välja att inte stöta bort dem som är annorlunda, utan odla en kultur där närhet och godhet får råda.

Hur talar Jesu inbjudan "Gå och gör som han" in i mitt liv? Vad innebär denna Kristi kallelse för mina relationer till medlemmar i andra kyrkor? Hur kan vi genom vår kärlek vittna tillsammans om Guds kärlek? Som Kristi sändebud (jämför 2 Kor 5:20) kallas vi att försonas med Gud och varandra, att låta samhörigheten slå rot och växa i våra kyrkor och i områden som drabbas av konflikter mellan olika grupper, som i Sahel-regionen.

När ömsesidig tillit och förtröstan ökar, kommer vi att bli mer öppna för att visa våra sår, inklusive såren inom våra kyrkor, så att Kristi kärlek kan nå oss och hela oss genom varandras kärlek och omsorg. Att sträva tillsammans efter kristen enhet hjälper oss att återupprätta relationer så att våld kan ge vika för solidaritet och fred.

Bön

Himmelske Fader, vi tackar dig för din gåva, den heliga Anden, livgivaren, som gör oss mer öppna för varandra, som löser konflikter och stärker gemenskapens band mellan oss. Vi ber att vi ska växa i ömsesidig tillgivenhet och i vår längtan att förmedla evangeliets budskap alltmer troget, så att världen kan samlas i enhet och välkomna Fredsfursten. Genom Kristus vår Herre.
Amen.